

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 8996

Doknr.
182982

Dato
08-01-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 13. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 5 vedrørende lovforslag nr. L 55 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 5:

"Ministeren bedes i fortrolig form redegøre for, hvordan ministeriet har kontrolleret vælgererklæringer indleveret siden folketingsvalget i juni 2019 samt redegøre for, hvilke og hvor mange erklæringer der ikke lever op til reglerne?"

Svar:

Som udgangspunkt har Social- og Indenrigsministeriet ikke i det nuværende digitale system for indsamling af vælgererklæringer indblik i de enkelte vælgererklæringer, før partiet har anmeldt sig som opstillingsberettiget. Dette følger også af bemærkningerne til lovforslaget bag ændringen af folketingsvalgloven i 2014, hvor lovgrundlaget for det gældende digitale system blev tilvejebragt (lov nr. 312 af 29. marts 2014, lovforslag nr. 124, FT 2013-14). Samtidig har Social- og Indenrigsministeriet dog tilsynsforpligtelsen med vælgererklæringssystemet i kraft af den kompetence, social- og indenrigsministeren ved det vedtagne lovforslag nr. L 1 om sanktioner for retsstridig indsamling af vælgererklæringer, jf. lov nr. 950 af 17. september 2019, har fået til at anmode Valgnævnet om at give gult eller rødt kort til partier for retsstridig indsamling af vælgererklæringer. Det betyder eksempelvis, at ministeriet skal reagere, hvis systemet bliver brugt på en usædvanlig måde, der kan tyde på et muligt misbrug af systemet.

Det var eksempelvis tilfældet i begyndelsen af december måned 2019, hvor partiet Stram Kurs indlæste ca. 110.000 e-mailadresser på et par dage. Det afveg så meget fra normalen, at det kaldte på en nærmere undersøgelse. Her kunne vi eksempelvis se, at en enkelt e-mailadresse var indlæst 56 gange til folketingsvalg og 56 gange til Europa-Parlamentsvalg. Det gav mig anledning til at indstille til Valgnævnet at tage stilling til, om Stram Kurs skulle have et såkaldt gult kort, hvilket Valgnævnet efterfølgende traf afgørelse om.

Denne seneste Stram Kurs-sag handler om partiets brug af vælgererklæringsystemet. Det er vigtigt at understrege, at ministeriet ikke løbende kontrollerer enkelte vælgererklæringer i systemet. Dette gøres, når vælgeren afgiver vælgererklæring, hvor det af både det gældende og det fremtidige system kontrolleres, at vælgeren ikke allerede har afgivet vælgererklæring til den pågældende valgtype, og at vælgeren har valgt til valgtypen. Det medfører, at en vælgererklæring slet ikke kan afgives, hvis en vælger allerede har afgivet vælgererklæring til valgtypen, eller hvis vælgeren ikke har valgt.

Den Stram Kurs-sag, vi var vidner til i foråret 2019, handlede om noget lidt andet. Her var problemet, at partiet slet ikke indlæste vælgerens e-mailadresse, men havde bygget

en snydemekanisme uden om vælgererklæringssystemet, der gav vælgeren mulighed for at afgive vælgererklæring med det samme og altså uden de 7 dages eftertænksomhedsperiode, der følger af reglerne.

Ministeriet har ikke kunnet konstatere, at noget parti siden folketingsvalget den 5. juni 2019 har omgået eftertænksomhedsperioden og har indsamlet nogen vælgererklæringer, der ikke lever op til reglerne.

I øvrigt er en væsentlig del af forklaringen på, at vi ikke har set nogen partier snyde på samme måde som i foråret 2019, efter min mening den hastelov (det vedtagne lovforslag nr. L 1 om sanktioner for retsstridig indsamling af vælgererklæringer), som var den første, regeringen fik vedtaget kort efter folketingsvalget. Jeg er derfor meget glad for, at vi fik lukket hullet med hasteloven ved at indføre sanktioner for at omgå reglerne for afgivelse af vælgererklæring.

Denne redegørelse afgives uden angivelse af konkrete enkeltpersoners vælgererklæringer og afgives derfor ikke i fortrolig form.

Med venlig hilsen
Astrid Krag